

SPC Sindicat de Periodistes de Catalunya

Número 61 / Mes de gener de 2007

Sumari

L'IPC del 2006 puja a Catalunya un 2,8%»

Pas positiu en la Llei de la CCRTV, incertesa en la transició»

El Periódico de Catalunya signa un conveni col·lectiu de transició»

Tres mesos per determinar el futur de Ràdio 4»

TVE a Catalunya, un futur sense futur»

L'SPC adverteix sobre els drets de propietat intel·lectual dels periodistes davant la nova llei»

Presentat el *I Premi Internacional de Periodisme Julio Anguita Parrado*»

L'SPIB reprova al president Matas la denúncia a *El País*»

La FeSP rebutja que s'impliqui els periodistes en els conflictes entre empreses»

Quasi el 60% de redactors de diaris han patit pressions el 2006»

Els informadors de la ràdio televisió gallega guanyen les seves demandes»

L'ONU demana la protecció per als periodistes que treballen en conflictes bèl·lics»

Èxit de la vaga de tres dies dels periodistes italians»

Exposició de Nelson Souto a Barcelona»

L'IPC del 2006 puja a Catalunya un 2,8%

L'Índex de Preus al Consum (IPC) de Catalunya de l'any 2006 ha estat d'un 2,8%, una dècima més que la mitjana estatal (2,7%) i un 0,9% més que a l'eurozona econòmica, segons les dades facilitades per l'Institut Nacional d'Estadística (INE). L'any passat es va tancar amb una inflació al desembre d'un 0,4% a Catalunya, també una dècima més que en el conjunt

d'Espanya. En conseqüència, tots aquells convenis que estan subjectes a revisions salarials en funció de l'IPC hauran d'incrementar-se aquest mes de gener un 2,8%, si estan fixats en relació a l'índex català, i un 2,7% si estan referenciats al percentatge estatal. Caldrà aplicar l'augment salarial sobre tots els conceptes inclosos en la nòmina. La inflació del 2005 a Catalunya va ser d'un 4,3%, mentre que l'estatal va ser d'un 3,7%. El Govern no té excuses per no aprovar ja la nova Llei de la CCRTV «

Pas positiu en la Llei de la CCRTV, incertesa en la transició

Finalment, sembla que els grups parlamentaris s'han posat d'acord per no dilatar l'aprovació de la nova Llei que ha de crear la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA), en substitució de l'actual Corporació Catalana de Ràdio i Televisió (CCRTV). El mateix canvi de nom ja és il·lustratiu de la necessitat absoluta d'adequar la Llei a les realitats de la tasca de les empreses de la CCRTV, que inclou l'emissió amb noves tecnologies, continguts a Internet i altres activitats multimèdia. Caldrà vigilar un cop més que el preacord es compleixi, perquè no seria el primer cop que no es fa efectiu. I també caldrà vigilar que, a causa de la durada del període d'interinitat, no es vulgui condicionar factors clau, tant en l'àmbit laboral com en el professional, que després es vulguin donar com a fets acomplerts davant els nous directius elegits amb el nou sistema de designació dels membres del Consell d'Administració i del director general o president de la Corporació.

En aquest sentit, certs plantejaments genèrics, però de gran abast, del reconfirmat director general pel que fa a *repensar* conjuntament i des d'un punt de vista organitzatiu els serveis informatius de TV3 i de Catalunya Ràdio, que inclouria també els de l'Agència Catalana de Notícies, semblen poc oportuns si, com es diu des del Parlament, la nova Llei pot estar llesta abans de l'estiu. I determinats replantejaments estratègics, amb tota mena d'interrogants i de conseqüències de tipus laboral i professional, seria millor deixar-los per etapes més estables i definides, com la que pot venir un cop aprovada la Llei de la CCMA. «

El Periódico de Catalunya signa un conveni col·lectiu de transició

El Comitè Intercentres, que integra els comitès de les empreses responsables de l'edició, impressió, distribució, administració i publicitat d'*El Periódico de Catalunya*, va signar el dilluns 15 de gener el seu nou conveni col·lectiu per als anys 2006 i 2007. Gairebé un any sencer de dures negociacions -de març a desembre del 2006- ha finalitzat amb un pacte la renovació del qual es tornarà a plantejar a

la fi del 2007. Es tracta, per tant, d'un conveni de transició. En aquest sentit, el més positiu, en opinió de l'SPC i dels seus delegats en la negociació, no han estat les millores econòmiques o socials aconseguides (es destaca la consecució d'un augment salarial de l'IPC de Catalunya per als dos anys, o un annex elaborat per l'SPC que recull una regulació de les pràctiques en la redacció), sinó el fet que l'assemblea de treballadors ha resistit el dur embat de l'empresa que pretenia *donar la volta al mitjà* i deixar irrecognoscible el conveni anterior.

De la mateixa forma, vam destacar la unitat, per sobre de l'adscripció a diferents àrees, empreses o sindicats, que ha existit entre els membres del comitè intercentres. Aquesta unitat ha permès portar a terme amb èxit les mobilitzacions aprovades per unanimitat absoluta en les assemblees, entre les quals cal destacar el boicot actiu al dinar de Nadal organitzat per l'empresa i que va donar la mesura del suport amb el qual comptava el comitè. La plataforma de l'empresa incloïa, entre altres coses, aspectes com la divisió del conveni per empreses, el pacte de condicions diferents per a cada societat, la modificació de jornades laborals (i convertir en jornada de treball el diumenge), la introducció dels grups professionals i la congelació de conceptes salarials com l'antiguitat o determinats plusos, que, a més, s'eliminaven per a aquells treballadors que hi entressin nous. I la guinda: oferia un augment salarial en funció de l'IPC espanyol, que, com tothom sap, cada any és inferior al de Catalunya. Justament, *El Periódico de Catalunya* recollia en la seva edició del 16 de març un fet que la part empresarial s'obstinava a ignorar: Catalunya suporta els preus més elevats d'Espanya, mentre que els seus ingressos tot just superen en un 2,4% la mitjana dels ingressos de totes les comunitats espanyoles.

Per últim volem destacar que el nou conveni del diari d'*El Periódico de Catalunya* i de les empreses del Grup Zeta incorpora per primer cop en un mitjà de comunicació de Catalunya les propostes fetes des de fa anys des dels sindicats i organismes professionals per regular de forma efectiva l'estada i la feina dels estudiants en pràctiques, que sovint deriva en la seva utilització com a mà d'obra gratuïta o barata, o bé en l'arraconament sense cap feina pràctica ni tutoria efectiva. Des del Sindicat saludem aquest important avenç aconseguït pels treballadors d'*El Periódico*, que ha d'encoratjar les negociacions en curs a altres mitjans de comunicació catalans. «

Tres mesos per determinar el futur de Ràdio 4

A Ràdio-4, li han donat una moratòria de tres mesos, un període de temps en el qual es podran mantenir els contractes que permeten l'actual programació i fer-ne de nous. Però això només és un parèntesi més, abans de saber

de debò si R-4 podrà continuar emetent i, sobretot, si ho podrà fer com l'emissora en català de Ràdio Nacional d'Espanya a Catalunya i, més concretament, dins de la nova Corporació d'RTVE. Segons el Pla de Sanejament de la SEPI, R-4 havia de tancar el 31 de desembre, la qual cosa significava la desaparició de l'emissora pública degana de l'espectre públic català. El Pla de la SEPI preveia -i preveu- el desmantellament o la reducció de la xarxa territorial d'RTVE. De fet, TVE-Catalunya, a qui també s'ha donat uns mesos de moratòria, queda reduïda a la mínima expressió, i els mitjans de l'Estat a Catalunya incompliran la previsió constitucional de protecció i difusió de les llengües i les cultures no castellanes. A més, la desaparició de R-4, i la reducció de la programació en català a TVE, deixaria RTVE en flagrant incompliment de les lleis catalanes de política lingüística.

La moratòria ha arribat després dels posicionaments contraris al tancament per part dels partits polítics catalans i de la societat civil, que han culminat amb la intervenció política clara del govern de la Generalitat, amb el president Montilla al capdavant. Però no hi haurà moratòries per als treballadors afectats per l'Expedient de Regulació d'Ocupació (ERO) que també preveu la SEPI. A la primera llista seguiran unes quantes més a tots els centres d'RTVE, fins que hagin marxat, l'1 de gener del 2009, fins a 4.150 persones. A Ràdio Nacional a Catalunya, on emet Ràdio-5, i on tots els treballadors estan en nòmina d'RTVE -no hi ha plantilla de Ràdio-4, sinó alguns de contractats per a programes a R-4, una vintena-, 160 persones en aquest moment, una trentena de persones han marxat l'1 de gener del 2007, administratius, productors, i tècnics de so; són escassos els periodistes que surten a la llista i que hauran de marxar, i tots treballen a centres locals d'RNE a Catalunya. El gruix de la redacció de moment no pateix cap minva, perquè per fer la transició cap a la nova Corporació de RTVE cal assegurar els llocs més productius.

Una de freda i una de calenta, doncs; R-4 potser continuarà quan el govern de la Generalitat i el central trobin una fórmula idònia de finançament, i una fórmula jurídica que no contravingui la nova llei d'RTVE, ni la configuració de mitjans públics que funciona a Catalunya. Però el capital humà anirà desapareixent en gran mesura, substituït per nou personal, segons han pactat els sindicats majoritaris, que tardaran 20 anys a cobrar el sou base que cobren ara mateix tots aquells que han de marxar. Un negoci rodó, el de la SEPI. Un mal negoci, en canvi, per a la responsabilitat social dels mitjans públics i la ciutadania que els segueix. «

TVE a Catalunya, un futur sense futur

Si bé la producció en castellà de TVE a Catalunya està assegurada amb el compromís de fer un 23% de la

programació total que es faci a TVE, la producció i emissió de programes en català encara resta pendent d'un fil. Convèncer la classe política catalana de la necessitat de mantenir aquesta producció ha estat una feina dura i important. Ara, el gener del 2007, el màxim que hem aconseguit es que s'aturés el cop de suprimir tota la producció en català i deixar-nos sols amb l'informatiu migdia de dilluns a divendres. De moment, tant la Generalitat com el govern de l'Estat i la nova Corporació d'RTVE s'han donat tres mesos per arribar a un acord que faci viable la continuïtat de TVE-Catalunya en català. Si la situació normal ha estat d'una contínua incertesa sobre el futur del centre, ara hi ha una situació més complicada i plena d'interrogants. No se sap fins a quin punt la solució de tot plegat passarà per la implicació de la Generalitat en el manteniment del centre. A Sant Cugat ja s'han produït alguns canvis: allargar l'informatiu vespre i fer les peces que es feien al *Catalunya Avui* amb els redactors i equips del programa. S'ha suprimit *El Rondo*, programa esportiu dirigit i coproduït per Alfons Arús que també té un altre *El Rondo* a nivell estatal. De totes maneres, sigui quina sigui la solució, ha de passar per un nou enfocament de la programació i un tipus de producció diferent a l'actual. «

L'SPC adverteix sobre els drets de propietat intel·lectual dels periodistes davant la nova llei

El Sindicat de Periodistes de Catalunya (SPC) adverteix sobre les pretensions il·legals de les empreses i recorda que la nova Llei de propietat intel·lectual (LPI) reconeix com a autors només els periodistes i que, per tant, són els únics amb dret a percebre la corresponent «remuneració equitativa» de què parla la llei de forma irrenunciable. El 28 de juliol passat va entrar en vigor la nova LPI, que, entre altres considerants, modifica la regulació jurídica dels drets d'autoria dels periodistes en relació a la percepció d'una retribució equitativa per a les recopilacions que poguessin fer terceres persones dels seus treballs. En concret, el segon paràgraf de l'article 32 d'aquesta llei diu: «Les recopilacions periòdiques efectuades en forma de ressenyes o revista de premsa tindran la consideració de cites. No obstant això, quan es realitzin recopilacions d'articles periodístics que consisteixin bàsicament en la seva mera reproducció i aquesta activitat es realitzi amb finalitats comercials, l'autor que no s'hi hagi oposat expressament tindrà dret a percebre una remuneració equitativa. En cas d'oposició expressa de l'autor, aquesta activitat no s'entendrà emparada per aquest límit».

Hem sabut que davant aquesta modificació de la llei diverses empreses s'adrecen a empreses de recopilació com a legítims a cobrar per una autoria que no els correspon i, d'altra banda, fan propostes de cessió de drets als seus treballadors, sense cap fonament jurídic. Aquesta obligació

de retribució equitativa afecta totes les empreses dedicades a recopilar informació publicada o emesa en qualsevol suport per distribuir-la entre els seus clients. La llei assenyala expressament que es tracta d'una remuneració equitativa, i això significa que solament pot ser percebuda a través d'un organisme de recaptació i gestió d'aquests imports, al qual, en aquest cas, els periodistes haurien d'associar-se en el moment en què es constitueixi.

Aquestes empreses de recopilació d'informació publicada ja s'han adreçat a les organitzacions de periodistes, entre les quals amb l'SPC i la Federació de Sindicats de Periodistes (FeSP), per iniciar les passes necessàries per complir amb la nova llei a través de l'organisme de gestió que hem de crear. Aquest procés ja ha estat endegat. Segons expressa clarament la llei, i interpreten els departaments legals de les diferents organitzacions de periodistes i de les empreses de recopilació, els únics que poden considerar-se autors d'aquests articles són els periodistes i de cap manera les empreses per a les quals treballen, sigui quina sigui la seva forma de contractació.

Com que es tracta d'una remuneració equitativa, no és possible ni comercialitzar-la ni cedir-la a cap empresa. L'autor només pot autoritzar la seva gestió a l'organisme gestor al qual ha d'associar-se per percebre-la, i ha de fer-ho. Per tant, cap empresa no pot sol·licitar als seus treballadors la cessió d'un dret que no poden cedir (són irrenunciables), ni elles percebre, perquè mai no els poden pertocar. La percepció de la remuneració equitativa no té a veure en absolut amb la negociació de cessió dels drets de reproducció per a més d'una vegada, o d'explotació de textos, imatges o dissenys en altres mitjans del mateix grup o en aliens, que s'han de continuar negociant com s'ha fet fins ara.

Davant aquesta realitat, les propostes que poden estar fent les empreses solament tenen com a objectiu confondre els seus treballadors i induir-los a negociar a la baixa aquells altres drets que sí que són negociables i que no es poden veure minvats a causa de la nova llei. Des de l'SPC i des de la FeSP s'ha advertit els comitès d'empresa, delegats i treballadors en general que no iniciïn cap tipus de negociació sobre drets de reproducció o de comercialització dels seus drets sense tenir en compte totes aquestes consideracions. «

Presentat el *I Premi Internacional de Periodisme Julio Anguita Parrado*

El 18 de gener passat es va presentar al saló de columnes del Rectorat de la Universitat de Còrdova el *I Premi Internacional de Periodisme Julio Anguita Parrado*,

convocat pel Sindicat de Periodistes d'Andalusia (SPA) i la Federació de Sindicats de Periodistes (FeSP) amb la col·laboració de la Universitat i l'Ajuntament de Còrdova. El rector de la Universitat, José Manuel Roldán Nogueras, va assegurar que la convocatòria del guardó confirma l'estreta relació que des de fa un any mantenen l'SPA i la UCO, que ja ha fructificat en el passat amb l'organització d'unes Jornades sobre Correponals de Guerra, a l'abril del 2006, i els tallers d'informació especialitzada per a periodistes. Les candidatures s'hauran de remetre al Rectorat, que serà la seu del premi i punt de trobada per a la reunió del jurat, integrat pels periodistes Jon Sistiaga (Cuatro), Roberto Montoya (*El Mundo*) i Ramón Pérez-Maura (*ABC*) i els professors Bernardo Díaz Nosty (Universitat de Màlaga) i María Dolores Adam (Universitat de Còrdova).

L'alcaldesa de la ciutat, Rosa Aguilar, va tancar l'acte de presentació del premi recordant el periodista cordovès Julio Anguita Parrado, mort el 7 d'abril del 2003 a l'Iraq, i afirmant que la ciutat de Còrdova «no podia menys que protegir una iniciativa que treballa per la pau». Per la seva banda, la secretària provincial de l'SPA a Còrdova, Elena Lázaro, ha explicat que el guardó, que premiarà «una trajectòria professional brillant i compromesa amb els drets humans de professionals que desenvolupin la seva activitat en zones de conflicte bèl·lic o especial violència social», es lliurarà, una vegada conegut el dictamen del jurat, el 7 d'abril. Aquest dia, la persona premiada rebrà, a més dels 3.000 euros amb els quals està dotat el guardó, una figura de plata dissenyada per l'Escola de Joieria de Còrdova i realitzada pel Parc Joier. En les intervencions de Nogueras, Aguilar i Lázaro s'ha subratllat el caràcter internacional del premi que mantindrà sempre la seva seu a Còrdova, així com el seu compromís amb la pau. «

L'SPIB reprova al president Matas la denúncia a *El País*

El Sindicat de Periodistes de les Illes Balears (SPIB) ha reprovat en un comunicat que el president del Govern balear, Jaume Matas, denunciï davant la Fiscalia el diari *El País* per publicar que el seu executiu va alertar l'alcalde d'Andratx, Eugenio Hidalgo, de la seva detenció. En el seu escrit, l'SPIB afirma que aquesta denúncia només pot interpretar-se com un intent d'emmordassar el dret a la informació de la ciutadania. Si el conseller d'Interior truca a l'alcalde d'Andratx dues hores abans de la seva detenció i li diu: «la informació és que seria avui», «no et preocupis ja tinc jo articulada una cosa» i «no et preocupis està preparat tot», en termes periodístics ens trobem davant una alerta, testificada a més pel mateix Hidalgo qui, en la seva declaració davant el jutge, va dir que el conseller l'havia avisat que a Andratx «hi hauria embolic». El sindicat balear afirma que «les conseqüències polítiques i judicials que puguin derivar-se d'aquests actes» les han de dirimir

altres àmbits de la societat. Als mitjans de comunicació ens correspon informar, i això va fer *El País* i el seu corresponal a les Balears, Andreu Manresa, al qual l'SPIB expressa tot el seu suport. L'SPIB exigeix al president Matas que retiri la denúncia. El contingut íntegre d'aquest comunicat es pot consultar a la pàgina web de l'SPIB (www.speriodistes.com). «

La FeSP rebutja que s'impliqui els periodistes en els conflictes entre empreses

Una vegada més, i ja són moltes, un periodista ha estat implicat en un conflicte d'interessos entre dues empreses de mitjans de comunicació, quan el seu únic *pecat* ha estat complir amb la seva obligació d'informar en difondre una notícia certa: diversos agents del Cos Nacional de Policia eren investigats per la seva presumpta participació en un cas de tràfic d'explosius. La Federació de Sindicats de Periodistes (FeSP) lamenta aquestes pràctiques empresarials i rebutja rotundament que el diari *El País* hagi publicat les converses d'un redactor del diari *El Mundo* amb les seves fonts d'informació. Aquestes converses no aporten res a la notícia, i l'única cosa que fan és divulgar dades privades sobre la manera de treballar d'un professional. És d'extraordinària gravetat que un mitjà de comunicació no respecti el dret constitucional al secret professional d'un periodista.

Cada mitjà de comunicació és molt lliure de criticar els de la seva competència, si ho considera convenient. Però utilitzar en les baralles empresarials un periodista, com ha fet *El País* en aquest cas -fins i tot especulant en un editorial sobre la intenció que tenia aquest informador quan parlava amb la seva font-, és alguna cosa totalment rebutjable en un Estat democràtic de dret en el qual existeix la llibertat d'expressió i la lliure competència.

Soprèn que alguns grups empresarials de comunicació no tinguin cap inconvenient a recórrer a aquestes estratègies per defensar els seus interessos empresarials i, en canvi, sempre es posin d'acord quan es tracta d'avortar l'Estatut del periodista professional (EPP) o qualsevol altre intent de millorar les condicions de treball dels periodistes, en benefici de la ciutadania. La Junta Executiva Federal de la FeSP fa una crida als responsables dels mitjans de comunicació perquè deixin treballar els seus periodistes amb llibertat, sense utilitzar-los en les seves baralles empresarials. Seran els lectors, els radiooients i els teleespectadors els que jutgin a cada mitjà, i per a això no cal vulnerar la intimitat dels informadors en la seva feina. «

Quasi el 60% de redactors de diaris han patit pressions el 2006

L'últim estudi elaborat per l'Associació de la Premsa de Madrid (APM) reflecteix que un 59,2% dels redactors de la premsa diària afirma que ha rebut pressions, tant polítiques com econòmiques. Aquesta xifra supera en un 2,3% les que hi havia a l'estudi de l'any passat per als diaris; mentre que la proporció de periodistes que han confessat aquestes pressions a les ràdios ha baixat a un 42,5%, ja que el 2005 eren un 52%. La mateixa empresa i els seus quadres directius són identificats pels periodistes com el nucli dur de les coaccions i se situen entre un 40 i un 50% del total de les pressions rebudes, segons el mitjà. La proporció dels periodistes de premsa que afirmen que les han rebudes del seu cap immediat és d'un 20,9%.

A la televisió, el nombre de periodistes que denuncien coaccions és d'un 55%, mentre que a la premsa no diària el percentatge de periodistes que es queixen de les pressions és d'un 56,7%. En relació a les edicions digitals dels periòdics, han afirmat que són coaccionats un 42,9% dels enquestats. Cal esperar que aquestes dades influeixin en les organitzacions professionals i en els polítics que encara no entenen les raons de la necessària existència d'un Estatut del Periodista Professional, tal com reclamen des de fa temps la gran majoria d'organitzacions professionals i sindicals del sector. «

Els informadors de la ràdio televisió gallega guanyen les seves demandes

Una sentència judicial obliga la Companyia Radio Televisió de Galícia (CRTVG) a contractar indefinidament la periodista Iria Lagarón. Aquesta resolució és la segona que condemna l'empresa a regularitzar la situació laboral d'un treballador de la seva delegació de Vigo, subcontractada a través de Productora Far. Totes dues demandants formen part d'un col·lectiu d'informadors que van decidir denunciar la CRTVG perquè se'ls reconegué la seva relació laboral amb l'ens.

El Sindicat de Periodistes de Galícia (SXG), que dóna suport a aquestes demandes, ha informat que en les properes setmanes hi haurà més judicis similars amb sentències, previsiblement, favorables als treballadors. Sis es van fer abans de final d'any a la Corunya i Lugo, i s'ha previst que catorze vistes més se celebrin els pròxims dies 25 i 26 de gener, a Lugo. En total, són més de quaranta els treballadors de les delegacions de Lugo, Madrid, Burela, Pontevedra, Vigo i Ferrol que demanen la CRTVG per la mateixa raó. La primera sentència va donar la raó a la redactora Anxos Padín, que feia set anys que treballava a la delegació de Vigo, contractada a través d'una productora privada. Des d'ara, la periodista figurarà en plantilla de la CRTVG i gaudirà de l'antiguitat corresponent. La segona

sentència, favorable a Iria Langarón, s'expressa de manera similar. «

L'ONU demana la protecció per als periodistes que treballen en conflictes bèl·lics

El Consell de Seguretat de l'ONU ha adoptat una resolució per la qual les parts bel·ligerants considerin els periodistes com a civils i exigeix la seva especial protecció quan estan cobrint conflictes armats. La resolució, adoptada pels quinze membres del Consell, recull la condemna de tots els «atacs intencionats» contra els professionals de la comunicació i personal de suport a la seva tasca en situacions de guerra i insta que les parts en conflicte posin fi a aquestes pràctiques. Especifica que aquests atacs són «una violació del dret internacional i la llei humanitària» i insta a dur davant la justícia els seus responsables. Davant aquesta resolució, convé recordar l'assassinat del càmera José Couso a l'Iraq, a mans de les forces dels Estats Units, i que s'enquadraria en el tipus d'accions que condemna ara aquesta resolució de l'ONU. «

Èxit de la vaga de tres dies dels periodistes italians

Els periodistes van secundar massivament la vaga convocada per la Federazione Nazionale de la Stampa Italiana (FNSI) a finals del mes de desembre, en protesta per la paràlisi de les negociacions del conveni estatal de premsa. «És l'acció sindical més dura que hem realitzat», ha assegurat Paolo Serventi Longhi, secretari general del sindicat italià de periodistes, que, en un comunicat, sosté que «ens hem vist obligats a una protesta d'aquestes proporcions per la intransigència dels propietaris dels diaris, que es neguen a seure a la taula de negociacions». En efecte, la renovació del contracte col·lectiu, expirat al febrer de 2005, està bloquejat per la rígida posició dels propietaris dels mitjans, que han abandonat les converses. El dilluns 18 havien aturat la ràdio i televisió i s'anuncien divuit dies més de vaga si les negociacions no es reprenen. Els periodistes italians volen introduir en el conveni acords per reduir la precarietat professional, que denuncien que ha augmentat amb la implantació de les noves tecnologies i les noves formes de contracte sobrevingudes, i volen establir un estatut especial per als periodistes independents.

El mateix president de Govern, Romano Prodi, i el president de la Cambra de Diputats, Fausto Bertinotti, han manifestat la seva preocupació per aquesta situació i la necessitat que el contracte dels periodistes es renovi com més aviat millor. Bertinotti ha afirmat que aquest «és un assumpte de democràcia». Els periodistes italians han coincidit amb el

polític i han manifestat que s'ha arribat «al límit de l'emergència democràtica, ja que els editors estan fent un pols a les institucions, al govern, a la cultura i a l'opinió pública, en general, que reclamen que flexibilitzin les seves posicions». «

Exposició de Nelson Souto a Barcelona

El company Nelson Souto inaugura una exposició fotogràfica el dia 22 de gener a la sala Artkaffee, espai de creació. La mostra té el títol *BCN digital, l'art a l'abast de tothom*. Artkaffee està situada al carrer Pau Claris, núm. 117, de Barcelona i l'exposició es podrà visitar fins al pròxim 10 de febrer, tots els dies de la setmana excepte els diumenges. A la pàgina web www.nelsonsouto.com hi ha més informació sobre la mostra i els treballs artístics del fotògraf. «

Revisió lingüística: **Traduït** (<http://traduit.com>)

Us preguem que, si no voleu rebre aquest butlletí, [respongueu](#) amb "Baixa FIL DIRECTE" a l'Assumpte del missatge.

S I N D I C A T D E P E R I O D I S T E S D E C A T A L U N Y A

Ronda Universitat, 20, 3, 1 08007 Barcelona T: 934 127 763 F: 934 121 273 spc@sindicat.org

Web: <http://sindicat.org>